

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

12 päivänä syyskuuta 2018*

Ennakkoratkaisupyyntö – Asetus (EY) N:o 44/2001 – Tuomioistuinten toimivalta siviili- ja kauppaoikeuden alalla – Erityinen toimivalta – 5 artiklan 3 alakohta – Toimivalta sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa – Paikkakunta, missä vahinko sattui tai saattaa sattua – Kuluttaja, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa ja joka on kyseiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen pankin välityksellä ostanut toiseen jäsenvaltioon sijoittautuneen pankin liikkeelle laskemia todistuksia – Toimivalta käsitellä kyseisen kuluttajan nostama kanne, joka perustuu kyseisen pankin deliktiin perustuvaan vahingonkorvausvastuuseen

Asiassa C-304/17,

jossa on kyse SEUT 267 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyyntöstä, jonka Oberster Gerichtshof (ylin yleinen tuomioistuin, Itävalta) on esittänyt 10.5.2017 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistuimeen 24.5.2017, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Helga Löber

vastaa

Barclays Bank plc,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja R. Silva de Lapuerta (esittelevä tuomari) sekä tuomarit C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot, S. Rodin ja E. Regan,

julkisasiamies: M. Bobek,

kirjaaja: A. Calot Escobar,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Helga Löber, edustajanaan L. Aigner, Rechtsanwalt,
- Barclays Bank plc, edustajanaan H. Bielesz, Rechtsanwalt,
- Kreikan hallitus, asiamiehinään G. Papadaki, S. Papaioannou ja T. Papadopoulou,
- Euroopan komissio, asiamiehinään M. Wilderspin ja M. Heller,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

kuultuaan julkisasiamiehen 8.5.2018 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,
on antanut seuraavan

tuomion

- 1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL 2001, L 12, s. 1) 5 artiklan 3 alakohdan tulkintaa.
- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat yhtäältä Helga Löber ja toisaalta Barclays Bank plc ja joka koskee kyseistä pankkia vastaan nostettua deliktiin perustuvaa vahingonkorvausvastuuta koskevaa kannetta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

- 3 Asetuksen N:o 44/2001 johdanto-osan 11 ja 12 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”(11) Tuomioistuimen toimivaltaa koskevien sääntöjen ennustettavuuden on oltava hyvä, ja niiden on perustuttava periaatteeseen, jonka mukaan toimivaltainen tuomioistuin määräytyy pääsääntöisesti vastaajan kotipaikan perusteella, ja vastaajan kotipaikan tuomioistuin on aina toimivaltainen, lukuun ottamatta joitakin tarkoin rajattuja tapauksia, joissa riidan kohteen tai osapuolten sopimusvapauden vuoksi jokin muu liittymäperuste on oikeutettu. Oikeushenkilöiden kotipaikka olisi määriteltävä itsenäisesti yhteisten sääntöjen avoimuuden lisäämiseksi ja toimivaltaristiriitojen välttämiseksi.

(12) Asianmukaisen lainkäytön helpottamiseksi tai tuomioistuimen ja riita-asian läheisen yhteyden vuoksi tulisi olla vaihtoehtoisia toimivaltaperusteita vastaajan kotipaikan mukaan määräytyvän toimivaltaperusteen lisäksi.”
- 4 Kyseisen asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kanne henkilöä vastaan, jonka kotipaikka on jäsenvaltiossa, nostetaan hänen kansalaisuudestaan riippumatta tuon jäsenvaltion tuomioistuimissa, jollei tämän asetuksen säännöksistä muuta johdu.”
- 5 Mainitun asetuksen 5 artiklan 1 ja 3 alakohdassa säädetään seuraavaa:

”Jos henkilön kotipaikka on jäsenvaltiossa, häntä vastaan voidaan nostaa kanne toisessa jäsenvaltiossa:

 - 1) a) sopimusta koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä kanteen perusteena oleva velvoite on täytetty tai täytettävä,
 - –
 - 3) sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevassa asiassa sen paikkakunnan tuomioistuimessa, missä vahinko sattui tai saattaa sattua.”

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymys

- 6 Barclays Bank on pankki, jonka kotipaikka on Lontoo (Yhdistynyt kuningaskunta) ja jolla on sivuliike Frankfurt am Mainissa (Saksa).

- 7 Kyseinen pankki laski liikkeelle X1 Global EUR Index -nimisiä todistuksia (jäljempänä todistukset), jotka olivat haltijavelkakirjoja, joita institutionaaliset sijoittajat merkitsivät ja joita nämä myivät edelleen jälkimarkkinoilla muun muassa kuluttajille Itävallassa.
- 8 Todistukset laskettiin liikkeelle 22.9.2005 päivätyyn sellaisen saksankielisen perusesitteen perusteella, joka annettiin tiedoksi Österreichische Kontrollbank -pankille (itävaltalainen liikepankki, jolla on myös julkisen vallan määrittämä valvontatehtävä), ja 20.12.2005 päivätyjen yleisten ehtojen perusteella. Yleinen merkintätarjous oli voimassa 20.12.2005–24.2.2006. Todistukset laskettiin liikkeeseen 31.3.2006.
- 9 Takaisin maksettava määrä ja siten todistusten arvo määritettiin noudattaen indeksiä, joka muodostui useamman kohderahaston salkusta, joten todistuksen arvo oli suoraan kytköksissä tähän salkkuun. Saksaan sijoittautuneen yhtiön X1 Fund Allocation GmbH:n oli määrä perustaa salkku ja vastata sen hoidosta. Koska kyseisiin todistuksiin sijoitettu raha käytettiin pyramidihuijausjärjestelmään, valtaosa rahoista menetettiin ja todistuksista tuli arvottomia.
- 10 Helga Löber, jonka kotipaikka on Wien (Itävalta), sijoitti kahden erillisen itävaltalaisen pankin, joista toisen kotipaikka oli Salzburg (Itävalta) ja toisen Graz (Itävalta), välityksellä mainittuihin todistuksiin yhteensä 28 648,43 euroa.
- 11 Löber nosti vahinkoa kärsineenä sijoittajana Handelsgericht Wienissä (Wienin kauppatoimioistuimien, Itävalta) Barclays Bankia vastaan kanteen, jossa vaadittiin, että kyseinen pankki määrättäisiin maksamaan 34 459,06 euron määrä, että Barclays Bankin sopimusoikeudellinen ja deliktiin perustuva vahingonkorvausvastuu todettaisiin ja että kyseisen pankin rahoituksellinen asema julkistettaisiin. Argumenttiensa tueksi Löber väittää muun muassa, että todistuksia koskevassa esitteessä olleet tiedot olivat puutteellisia.
- 12 Handelsgericht Wien antoi 18.7.2016 päätöksen, jossa se totesi, ettei sillä ollut toimivaltaa, ja jätti kyseisen kanteen tutkimatta muun muassa sillä perusteella, että siltä osin kuin oli kyse asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdan soveltamisedellytyksistä, Löber ei ollut vedonnut siihen, että vahinko olisi aiheutunut välittömästi häneen kytköksissä olevalla pankkitilillä, joka olisi avattu Wienissä (Itävalta). Mainittu tuomioistuin totesi, että koska Löber oli hankkinut todistukset Graziin tai Salzburgiin sijoittautuneiden pankkien välityksellä, kyseinen vahinko oli aiheutunut mainituilla paikkakunnilla eikä kyseisen tuomioistuimen tuomiopiirin alueella.
- 13 Löber valitti kyseisestä päätöksestä Oberlandesgericht Wieniin (Wienin osavaltion ylioikeus, Itävalta), joka 6.12.2016 antamallaan päätöksellä vahvisti edellä mainitun päätöksen toden, että asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 1 alakohdan a alakohtaa oli sovellettava ja että Itävallan tuomioistuimilla ei ollut asiassa toimivaltaa.
- 14 Löber valitti Oberlandesgericht Wienin päätöksestä ennakkoratkaisua pyytäneeseen tuomioistuimeen ja vaati, että Handelsgericht Wien todettaisiin toimivaltaiseksi muun muassa asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdan perusteella.
- 15 Oberster Gerichtshof (ylin yleinen tuomioistuin, Itävalta) päätti tässä tilanteessa lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavan ennakkoratkaisukysymyksen:

”Onko asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa tulkittava siten, että toimivalta käsitellä sopimussuhteen ulkopuoliset esitteeseen perustuvaa vastuuta koskevat vaatimukset silloin, kun

- sijoittaja on tehnyt puutteelliseen esitteeseen perustuvan sijoituspäätöksensä kotipaikassaan

- ja sijoittaja on tämän sijoituspäätöksen perusteella siirtänyt jälkimarkkinoilta hankkimansa arvopaperin ostohinnan itävaltalaisessa pankissa olevalta tililtään toisessa itävaltalaisessa pankissa olevalle selvitystilille, josta ostohinta on suoritettu myyjälle kantajan toimeksiannon mukaisesti,
- a) on tuomioistuimella, jonka tuomiopiirissä sijoittajalla on kotipaikka
- b) on tuomioistuimella, jonka tuomiopiirissä on sen pankin kotipaikka/tilinpitäjäkonttori, jossa kantajalla on pankkitili, josta tämä on siirtänyt sijoittamansa summan selvitystilille
- c) on tuomioistuimella, jonka tuomiopiirissä on sen pankin kotipaikka/tilinpitäjäkonttori, jossa selvitystili on
- d) on kantajan valinnan mukaan jollakin näistä tuomioistuimista
- e) ei ole millään näistä tuomioistuimista?”

Ennakkoratkaisukysymyksen tarkastelu

- 16 Kansallinen tuomioistuin tiedustelee kysymyksellään, miten asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa on tulkittava määritettäessä, mitkä jäsenvaltion tuomioistuimet ovat kyseisessä säännöksessä tarkoitettuina sen paikkakunnan tuomioistuimina, missä vahinko sattui, toimivaltaisia käsittelemään deliktiin perustuvaa vahingonkorvausvastuuta koskevan kanteen, joka on nostettu jäsenvaltioon sijoittautunutta todistuksen liikkeelle laskenutta pankkia vastaan kyseistä todistusta koskevaan esitteeseen sisältyvien tietojen puutteellisuuden perusteella ja jonka on nostanut toisessa jäsenvaltiossa asuva, kyseiseen todistukseen sijoittanut sijoittaja, silloin, kun vahinko, jonka sijoittaja väittää kärsineensä, on taloudellinen vahinko, joka on toteutunut hänen pankkitilillään sellaisessa pankissa, joka on sijoittautunut siihen jäsenvaltioon, jossa hänellä on kotipaikka.
- 17 Aluksi on muistettava, että kyseisen asetuksen 5 artiklan 3 alakohdassa säädettyä erityistä toimivaltaa koskevaa sääntöä on tulkittava itsenäisesti ja suppeasti (tuomio 28.1.2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, 43 kohta; tuomio 21.5.2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, 37 kohta ja tuomio 21.4.2016, Austro-Mechana, C-572/14, EU:C:2016:286, 29 kohta).
- 18 Mainitun asetuksen 2 artiklassa säädetty toimivalta eli sen jäsenvaltion tuomioistuinten toimivalta, jonka alueella vastaajalla on kotipaikka, muodostaa nimittäin yleisen säännön. Asetuksessa säädetään vain poikkeuksena tästä yleisestä säännöstä erityisestä tai yksinomaisesta toimivallasta niissä tyhjentävästi luetelluissa tapauksissa, joissa vastaaja tapauksen mukaan voidaan haastaa tai hänet on haastettava toisen jäsenvaltion tuomioistuimeen (tuomio 13.7.2006, Reisch Montage, C-103/05, EU:C:2006:471, 22 kohta ja tuomio 12.5.2011, BVG, C-144/10, EU:C:2011:300, 30 kohta).
- 19 Unionin tuomioistuimen vakiintuneesta oikeuskäytännöstä ilmenee, että sopimukseen perustumatonta vahingonkorvausta koskevan asian käsitteeseen kuuluvat kaikki sellaiset kanteet, joissa vaaditaan vastaajan vastuun toteuttamista ja jotka eivät kyseisen asetuksen 5 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa tarkoitettulla tavalla liity ”sopimusta koskevaan asiaan” (tuomio 27.9.1988, Kalfelis, 189/87, EU:C:1988:459, 17 ja 18 kohta; tuomio 13.3.2014, Brogsitter, C-548/12, EU:C:2014:148, 20 kohta; tuomio 21.4.2016, Austro-Mechana, C-572/14, EU:C:2016:286, 32 kohta ja tuomio 16.6.2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, 24 kohta).
- 20 Unionin tuomioistuin on erityisesti katsonut, että kyseisen asetuksen 5 artiklan 3 alakohtaa sovelletaan kanteeseen, jossa vedotaan siihen, että todistuksen liikkeeseenlaskija on vastuussa siihen liittyvän esitteen perusteella ja myös muiden kyseiselle liikkeeseenlaskijalle kuuluvien tiedottamisvelvoitteiden

- rikkomisen perusteella, jos kyseinen vastuu ei kuulu kyseisen asetuksen 5 artiklan 1 alakohdan a alakohdassa tarkoitetun sopimusta koskevan asian alaan (tuomio 28.1.2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, 57 kohta).
- 21 Pääasian osalta on riittävää todeta yhtäältä, että ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, ettei esitteeseen perustuva vahingonkorvausvastuu, johon kyseisessä tuomioistuimessa on vedottu, liity sopimusta koskevan asian alaan, ja toisaalta, että Löber pyrkii pääasiassa nostamallaan kanteella vetoamaan muun muassa Barclays Bankin deliktiin perustuvaan vahingonkorvausvastuuseen.
- 22 Siltä osin kuin on kyse asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdassa olevasta käsitteestä ”paikkakunta, missä vahinko sattui tai saattaa sattua” on muistettava, että sillä tarkoitetaan yhtä hyvin vahingon ilmenemisaikaa kuin paikkaa, jossa tämän vahingon aiheuttanut kausaaliyhteydessä oleva tapahtuma on sattunut, joten vastaajaa vastaan voidaan kantajan valinnan mukaan nostaa kanne jommankumman paikkakunnan tuomioistuimessa (tuomio 10.6.2004, Kronhofer, C-168/02, EU:C:2004:364, 16 kohta; tuomio 28.1.2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, 45 kohta; tuomio 21.5.2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, 38 kohta ja tuomio 16.6.2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, 28 kohta).
- 23 Unionin tuomioistuin on tältä osin katsonut, ettei käsitettä ”paikkakunta, missä vahingon aiheuttanut teko sattui” voida tulkita laajentavasti niin, että siihen sisältyisivät kaikki paikkakunnat, joissa voi ilmetä sellaisen seikan aiheuttamia vahingollisia seurauksia, joka on jo aiheuttanut toisella paikkakunnalla tosiasiallisesti ilmenneen vahingon (tuomio 19.9.1995, Marinari, C-364/93, EU:C:1995:289, 14 kohta; tuomio 10.6.2004, Kronhofer, C-168/02, EU:C:2004:364, 19 kohta ja tuomio 16.6.2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, 34 kohta), ja ettei kyseisellä käsitteellä tarkoiteta kantajan kotipaikkaa, missä on hänen omaisuutensa keskuspaikka, vain siitä syystä, että hän on kärsinyt siellä taloudellisen vahingon seurauksena omaisuuserien menettämisestä toisessa jäsenvaltiossa (tuomio 10.6.2004, Kronhofer, C-168/02, EU:C:2004:364, 21 kohta ja tuomio 16.6.2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, 35 kohta).
- 24 Pelkästään se, että kantajalle on aiheutunut taloudellisia seurauksia, ei näin ollen oikeuta sitä, että toimivalta annettaisiin viimeksi mainitun kotipaikan tuomioistuimille, jos kausaaliyhteydessä oleva tapahtuma on sattunut ja vahinko on ilmennyt toisen jäsenvaltion alueella (tuomio 28.1.2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, 49 kohta).
- 25 Tällainen toimivallan antaminen on sitä vastoin perusteltua siltä osin kuin kausaaliyhteydessä oleva tapahtuma todellakin sattuu tai vahinko ilmenee kantajan kotipaikassa (tuomio 28.1.2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, 50 kohta).
- 26 Nyt käsiteltävässä asiassa pääasian oikeusriita koskee sen paikkakunnan määrittämistä, missä vahinko ilmeni.
- 27 Unionin tuomioistuimen oikeuskäytännöstä käy ilmi, että vahingon ilmenemisaikaa on se, jossa väitetty vahinko konkreettisesti ilmenee (tuomio 21.5.2015, CDC Hydrogen Peroxide, C-352/13, EU:C:2015:335, 52 kohta).
- 28 Unionin tuomioistuin on lisäksi katsonut, että kantajan kotipaikan tuomioistuimet ovat asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohdan nojalla toimivaltaisia käsittelemään vahingon ilmenemisen perusteella kanteen, jossa vedotaan siihen, että todistuksen liikkeeseenlaskija on vastuussa siihen liittyvän esitteen perusteella ja myös muiden kyseiselle liikkeeseenlaskijalle kuuluvien tiedottamisveloitteiden rikkomisen perusteella, muun muassa silloin, kun väitetty vahinko toteutuu välittömästi kyseisellä kantajalla näiden tuomioistuinten tuomiopiiriin sijoittautuneessa pankissa olevalla pankkitilillä (tuomio 28.1.2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, 57 kohta).

- 29 Unionin tuomioistuin täsmensi 16.6.2016 antamassaan tuomiossa Universal Music International Holding (C-12/15, EU:C:2016:449), että kyseinen toteamus on kuitenkin tehty mainittuun tuomioon johtaneen asian erityisessä asiayhteydessä, jolle oli ominaista, että olosuhteet yhdessä myötävaikuttivat mainittujen tuomioistuinten toimivaltaisuuteen (tuomio 16.6.2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, 37 kohta).
- 30 Unionin tuomioistuin katsoi näin ollen, että asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa on tulkittava siten, ettei ”paikkakuntana, missä vahinko sattui” voida muiden liittymien puuttuessa pitää jäsenvaltiossa sijaitsevaa paikkakuntaa, missä vahinko ilmeni, kun vahinko muodostuu yksinomaan taloudellisesta tappiosta, joka ilmenee suoraan kantajan pankkitilillä ja on välitön seuraus toisessa jäsenvaltiossa tapahtuneesta oikeudenvastaisesta menettelystä (tuomio 16.6.2016, Universal Music International Holding, C-12/15, EU:C:2016:449, 40 kohta).
- 31 Nyt käsiteltävässä asiassa on ilmeistä, että pääasian erityiset olosuhteet yhdessä myötävaikuttavat Itävallan tuomioistuinten toimivaltaisuuteen.
- 32 Kuten ennakkoratkaisupyynnöstä nimittäin ilmenee, Löberin kotipaikka on Itävallassa ja kaikki pääasiassa kyseessä olevaan sijoitukseen liittyvät maksut on suoritettu itävaltalaisilta pankkitileiltä eli Löberin henkilökohtaiselta pankkitililtä ja kyseisen sijoituksen tekemiseen erityisesti tarkoitetuilta selvitystileiltä.
- 33 Sen seikan lisäksi, että Löber on mainitun toimen osalta käyttänyt ainoastaan itävaltalaisia pankkeja, ennakkoratkaisupyynnöstä ilmenee myös, että hän on hankkinut todistukset itävaltalaisilta jälkimarkkinoilta, että tiedot, jotka hänelle on annettu kyseisten todistusten osalta, sisältyvät todistuksia koskevaan esitteeseen, sellaisena kuin se on annettu tiedoksi Österreichische Kontrollbank -pankille, ja että hän on juuri Itävallassa näiden tietojen perusteella sitoutunut veloitteeseen tehdä kyseinen sijoitus, joka on lopullisesti pienentänyt hänen varallisuuttaan.
- 34 Se, että toimivalta annetaan sellaisissa olosuhteissa, joista on kyse pääasiassa, Itävallan tuomioistuimille, on lisäksi yhteensopivaa kyseisen asetuksen 11 ja 12 perustelukappaleessa mainittujen sellaisten tavoitteiden kanssa, jotka koskevat asetuksella N:o 44/2001 säädettyjen toimivaltaa koskevien sääntöjen ennustettavuutta, näiden säännösten mukaan määräytyvän tuomioistuimen ja riita-asian läheistä yhteyttä ja asianmukaista lainkäyttöä.
- 35 Tältä osin on palautettava mieleen erityisesti, että se, että vahingon ilmenemispaikkana pidetään paikkakuntaa, jolle on sijoittautunut pankki, jossa kantaja on avannut tilin, jolla kyseinen vahinko välittömästi toteutuu, vastaa sitä asetuksen N:o 44/2001 tavoitetta, jona on unioniin sijoittautuneiden henkilöiden oikeussuojan vahvistaminen, koska sillä mahdollistetaan samalla kertaa sekä se, että kantaja voi vaivattomasti yksilöidä tuomioistuimen, jonka käsiteltäväksi hän voi asiansa saattaa, että se, että vastaaja kykenee kohtuullisesti ennakoimaan, missä tuomioistuimessa häntä vastaan voidaan nostaa kante, koska todistuksen liikkeeseenlaskijan, joka ei noudata esitteeseen liittyviä, lakiin perustuvia velvollisuuksiaan ja joka päättää antaa kyseiseen todistukseen liittyvän esitteen tiedoksi muissa jäsenvaltioissa, pitää varautua siihen, että riittämättömiä tietoja saaneet toimijat, joiden kotipaikka on näissä jäsenvaltioissa, sijoittavat kyseiseen todistukseen ja kärsivät vahinkoa (ks. vastaavasti tuomio 28.1.2015, Kolassa, C-375/13, EU:C:2015:37, 56 kohta).
- 36 Esitettyyn kysymykseen on tässä tilanteessa vastattava, että asetuksen N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa on tulkittava siten, että sellaisessa tilanteessa, josta on kyse pääasiassa ja jossa sijoittaja nostaa deliktiin perustuvaa vahingonkorvausvastuuta koskevan kanteen sellaista pankkia vastaan, joka on laskenut liikkeelle todistuksen, johon kantaja on sijoittanut, kyseistä todistusta koskevan esitteen perusteella, kyseisen sijoittajan kotipaikan tuomioistuimet ovat kyseisessä säännöksessä tarkoitettuina sen paikkakunnan, jossa vahinko sattui, tuomioistuimina toimivaltaisia käsittelemään kyseisen kanteen silloin, kun väitetty vahinko on taloudellinen vahinko, joka toteutuu

välittömästi mainitun sijoittajan pankkitilillä sellaisessa pankissa, joka on sijoittautunut kyseisten tuomioistuinten tuomiopiiriin, ja kun myös kyseiseen tilanteeseen liittyvät muut erityiset olosuhteet myötävaikuttavat mainittujen tuomioistuinten toimivaltaisuuteen.

Oikeudenkäyntikulut

- 37 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (ensimmäinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 5 artiklan 3 alakohtaa on tulkittava siten, että sellaisessa tilanteessa, josta on kyse pääasiassa ja jossa sijoittaja nostaa deliktiin perustuvaa vahingonkorvausvastuuta koskevan kanteen sellaista pankkia vastaan, joka on laskenut liikkeelle todistuksen, johon kantaja on sijoittanut, kyseistä todistusta koskevan esitteen perusteella, kyseisen sijoittajan kotipaikan tuomioistuimet ovat kyseisessä säännöksessä tarkoitettuina sen paikkakunnan, jossa vahinko sattui, tuomioistuimina toimivaltaisia käsittelemään kyseisen kanteen silloin, kun väitetty vahinko on taloudellinen vahinko, joka toteutuu välittömästi mainitun sijoittajan pankkitilillä sellaisessa pankissa, joka on sijoittautunut kyseisten tuomioistuinten tuomiopiiriin, ja kun myös kyseiseen tilanteeseen liittyvät muut erityiset olosuhteet myötävaikuttavat mainittujen tuomioistuinten toimivaltaisuuteen.

Allekirjoitukset